

4. 4 Organizacija četnikov

Do poletja 1944 je Melaherju uspelo v celoti organizirati četniško organizacijo. Uspešni so bili tam, kamor aktivisti OF še niso prodrli s svojim tiskom in besedo. Četništvo se je najbolj razmahnilo v Sv. Petru, kjer je bil od leta 1944 tudi njihov glavni tabor. Po Harbovih besedah so bile sredi leta 1944 formirane že tri čete.

Komandir prve čete je bil Franc Ogrizek – Boro. Bil je tudi glavni vojaški vodja, ki je nadomeščal Zmagoslava, kadar je bil odsoten. Okoliš prve čete so bili kraji: Sv. Peter pri Mariboru (danes Malečnik), Sv. Marjeta ob Pesnici (Pernica), Sv. Barbara v Slovenskih Goricah (Korena), Sv. Martin (Dvorjane).³¹³

Komandir druge čete je bil Anton Meglič. Ta četa je zajemala okoliš: Sv. Jurij ob Ščavnici (Spodnja Ščavnica), do Ljutomera, Kapela, Ivanjci do Gornje Radgone. V področje tretje čete so spadali: Sv. Jurij v Slovenskih Goricah, Sv. Ana (Zgornja Ščavnica), Benedikt, Sv. Trojica (Gradišče), Sv. Anton (Cerkvenjak), Negova, Lenart, Sv. Rupert (Voličina). Komandir te čete je bil Slavko Šef.³¹⁴

Vsaka četa je štela od 100 do 150 borcev. Borci se med seboj niso srečevali, komandirji čet pa so bili vedno prisotni na sestankih, ki jih je organiziral Zmagoslav.³¹⁵

Pred septembrom 1943 Zmagoslavova skupina še ni bila vključena v JV. Sami so se do jeseni 1944 imenovali Slovenski četniki na Štajerskem ali Zmagoslavovi četniki. Iz njihovega glasila *Kri in Zemlja* je to lepo razvidno. Nastopali so z geslom: »Z vero v Boga, za kralja in domovino«.

Štajerski četniki so bili izključno samo vojaška organizacija, v katero se je lahko včlanil vsak, ki je bil proti Nemcem in tudi proti

313 Izjava g. Harba.

314 Izjava g. Harba.

315 Izjava g. Harba.